

ΚΙΤΡΙΝΟΜΥΤΗΣΗ ΠΑΡΑΞΕΝΟΜΥΤΗΣ?

Το πουλί που το έλεγαν Κιτρι-
νομύτη, γιατί είχε κίτρινη
μύτη, ζούσε στη χώρα των
Κρυστάλλων. Στην χώρα
αυτή όλα ήταν πολύ περι-
ργα. Όταν έκανε πολύ κρύο
τα νερά πάγωνα και κανείς δεν μπορούσε
να πιει νερό. Καμία φορά όμως έκανε
ζέστη και τα σπίτια, που ήταν φτιαγ-
μένα από πάγο έλιωναν, ενώ κάποιες
φορές έρχονταν κυνηγοί και έσπασαν τα
σπίτια από πάγο και σκότωναν τα πουλιά

Ο Κυβερνοκύτης δεν άγτεχε άλλο
στη χώρα των Κρυστάλλων, και
αποφάσισε να φύγει να
πάει κάπου αλλού για να μπορεί
να ζήσει. Χαίρεται τη χώρα των Κρυστάλλων
και ξεκίνησε το μεγάλο του ταξίδι. Ανοίξετα
φτερά του και πέταξε για αρκετές μέρες πάνω
από θάλασσες και βουνά ώσπου κάποια στιγμή
άρχισε να κουράζεται. Τότε είδε ένα δέντρο
και προσπάθησε να καθίσει σε ένα μεγάλο του
κλαδί. Έπεσε όμως απότομα από ψηλά όπου ήταν
και έσπασε το ένα του φτερό και πλέον ήταν αδύνατον να
πέταξει.

Για καλή του τύχη όμως περνούσε από εκεί ένα κοριτσάκι που μόλις τον είδε τον ρώτησε:

- Τι έχεις πάθει και από πού έρχεσαι;

- Έρχομαι από τη χώρα των Κρυστάλλων.

Καθώς ταξίδευα έσπασα το φτερό μου σε ένα δέντρο, γιατί δεν ξέρω τον τόπο σου,

απάντησε ο Κιτρινομήτης.

Το κοριτσάκι συγκινήθηκε από την ιστορία του, ^{και} του έδωσε το φτερό, του έδωσε φαγητό.

Καλ νερό και τον φρόντισε, ώσπου έγινε καλά.

Ο Κιτρινομήτης ευχαρίστησε το κοριτσάκι και με ένα μεγάλο πέταγμα συνέχισε το ταξί-
δι του.

Μετά από μέρες έφτασε στα σύνορα μια χώρα όπου πολλά διαφορετικά πουλιά κατοικούσαν εκεί. Μόλις τον είδαν τα άλλα πουλιά τον ρώτησαν:

- Από πού ήρθες εσύ;
 - Γιατί ήρθες στην χώρα μας;
 - Γιατί δεν μοιάζεις με εμάς;
- Ήρθα από την χώρα των Κρυστάλλων ανάντησε ο Κιτρινομούτης. Δεν μπορούσα να ζήσω πια εκεί. Θέλω να μείνω έστω για λίγο μαζί σας μή να δω τι μπορώ να κάνω.

τα άλλα μαζεύτηκαν όλα μαζί συζητήσαν
μεταξύ τους και μετά απο λίγο είπαν στον Κιτρι-

νη:

- Για να μείνεις μαζί μας πρέπει να περρίσεις κάποιες
ρασιές. Όσοι μένουν μαζί μας περνάνε από αυτές.
- Πολές είναι αυτές; Ρώτησε ο Κιτρινομούτης.
- Να τρως από το φαγητό που τρώμε εμείς.
- Να πίνεις από το νερό μας.
- Να βρίσκεις την τροφή σου όπως εμείς.
- Να κελαηδάς όπως εμείς.
- Να φτιάχνεις τις φωλιές όπως τις φτιάχνουμε εμείς.

- Και αν κάνω όλα αυτά θα με δεχτείτε στη χώρα σας
ρώτησε ο Κιτρινομούτης

- Ναι, φυσικά, απάντησαν τα άλλα πουλιά.

Του πήρε πολλές μέρες, ίσως και μήνες, του Κιτρινομούτη για να κάνει όλα αυτά που του ζητήσανε. Αν και πολλές φορές δυσκολευόταν, καμιά φορά έκλαιγε κιόλας στο τέλος κατάφερε να περάσει όλες τις δοκιμασίες και έτσι τα άλλα πουλιά τον δέχθηκαν στη χώρα τους. Μόνο που ο Κιτρινομούτης άλλαξε χρώμα, φωνή και εμφάνιση. Πιο πολύ όμως άλλαξε η κύτη του και πλέον τον λέγανε Παραζενομή.

Ο Παραξενοκύτης όμως δεν ήταν ευτυχισμένος γιατί άλλαζε τον εαυτό του για να μείνει στην χώρα των άλλων πουλιών. Τα βράδια έκλαιγε και έβλεπε στον ύπνο του τον εαυτό του με κίτρινη μύτη. Ήταν συνέχεια στεναχωρημένος ώσπου αποφάσισε μια μέρα, στο συμβούλιο των πουλιών, να πει στα άλλα πουλιά: